

РЕШЕНИЕ

№ 4214

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **2077** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Л. Х. Т. срещу Заповед № 77 / 28.01.2020 г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя от длъжността Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността.

Жалбоподателят, представляван от адв. Б. и адв. М., твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон, административно – производствените правила и целта на закона. Смята, че не е налице реално съкращаване на длъжността. Сочи, че функциите на длъжността, от която е съкратен съвпадат с тези на Директора на дирекция „Пътни превозни средства“ по новия устройствен правилник на агенцията. Иска се отмяна на заповедта. Направено е и искане за присъждане на разноски за съдебното производство.

Ответникът Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, чрез упълномощения си процесуален представител юрк. Г., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Сочи, че във връзка с новия устройствен правилник и с одобреното щатно разписание длъжността, която е заемал

жалбоподателят, е премахната от структурата на агенцията. Моли жалбата да бъде оставена без уважение. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Представител на Софийска градска прокуратура не участва в производството. Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация – адресат на оспорвания административен акт и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени по делото писмени доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“ в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

С оспорената Заповед № 77 / 28.01.2020 г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя поради съкращаване на длъжността.

Заповедта е издадена от Началника на Дирекцията за национален строителен контрол, в чиято структура е била назначена жалбоподателката и който е органа по назначаване, съобразно разпоредбата на чл. 107, ал. 1 ЗДСл. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 108 ЗДСл.

В заповедта е посочен издателят на акта, както и правното основание за прекратяването на правоотношението, а именно чл. 106, ал. 1, т. 2 от 108 ЗДСл. Изложени са фактическите основания за издаването ѝ.

Мотиви се съдържат в самата заповед, в която е отразено, че причина за прекратяването е съкращаване на длъжността, във връзка с § 4 и § 5 от ПМС № 6 / 22.01.2020 г. за изменения в Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ / обн., ДВ, бр.7 от 2020 г./ и утвърдено длъжностно разпосание на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в сила от 01.02.2020 г.

Освен това, основанието на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране и реорганизация на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на дейността на администрацията на органа. Затова и органът не е длъжен да посочи защо се съкращава длъжността, като не подлежи на съдебна проверка въпросът дали съкращението е целесъобразно.

Актовете приложени в преписката, на основание на които заповедта е издадена, в достатъчна степен я мотивират, без да е необходимо да се възпроизвежда тяхното съдържание.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган и при спазване на установената в закона форма, поради което не са налице основания за отмяна или обявяване на нищожност по реда на чл.146, т.1 или т.2 от АПК.

При постановяване на заповедта не са допуснати и съществени нарушения на административно - производствените правила, които да бъдат основание за отмяната ѝ

по чл.146, т.3 от АПК.

В закона липсва установена специфична процедура за издаване на заповед на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Единственото изискване е наличието на отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, но това изискване не е абсолютно, доколкото неспазването на едномесечния срок на предизвестие може да бъде компенсирано с обезщетение, съгласно чл. 106, ал. 4 от ЗДСл. В случая, заповедта е издадена преди изтичане на едномесечният срок на предизвестие, което е отразено в нея, и поради което се дължи обезщетение по чл.106, ал.4 от ЗДСл, също коректно отразено в заповедта.

Заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон, както и целта на закона, поради което не са налице основания за отмяна по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл., послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността.

За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност.

Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията" е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно тази дефиниция, "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на ЗМВР, на Закона за въоръжените сили на РБ, ЗИНЗС или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика".

От това следва, че основните белези на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

С оглед на така определените белези, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл., трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност.

Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

С ПМС № 6 / 22.01.2020 г. / обн., ДВ, бр.7 от 2020 г., в сила от 01.02.2020 г./ се правят изменения в Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Със Заповед № РД-02-2 / 29.01.2020г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ е утвърдено ново длъжностно и поименно разписание на агенцията, в сила от 01.02.2020 г.

В частта, касаеща процесния спор, относно длъжността, от която е съгратен жалбоподателят – Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“ се установяват следните изменения:

Изменен е чл.19 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, уреждащ функциите на Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“, като тя става Дирекция „Пътни превозни средства“ и точки от 1 до 11, от 19 до 24 и т.29 са отменени, съответно, е създаден нов чл.19а, уреждащ функциите на нова дирекция „Водачи на моторни превозни средства“, в която са прехвърлени и доразвити отменените от чл.19 точки.

Съгласно длъжностното разписание, действало преди изменението, довело до издаване на процесната заповед, т.е. до 01.02.2020 г., бившата Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“ е имало три отдела – отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“, чийто началник е бил жалбоподателят, отдел „Правоспособност и професионална компетентност“ и отдел „Психологически подбор“, съответно в нея са били предвидени общо 26 щатни бройки, от които една за директор, 8 щ.бр. в отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ / 1 началник отдел, 6 главни експерти и 1 младши експерт/, 11 щ.бр. в отдел „Правоспособност и професионална компетентност“ / 1 началник отдел, 5 главни експерти, 2 старши експерти и 3-ма младши експерти/ и 6 щ.бр. в отдел „Психологически подбор“ / 1 началник отдел, 5 главни експерти/.

Съгласно новото длъжностно разписание, в сила от 01.02.2020 г. се създават две отделни дирекции – Дирекция „Пътни превозни средства“ и Дирекция „Водачи на моторни превозни средства“, в които няма отдели, и са предвидени 13 щ.бр. за Дирекция „Пътни превозни средства“ / 1 директор, 9 главни експерти, 1 младши експерт и 2-ма инспектори/, съответно 15 щ.бр. за Дирекция „Водачи на моторни превозни средства“ / 1 директор, 9 главни експерти, 2-ма старши експерти и 3-ма младши експерти/.

В настоящият случай, по делото е безспорно, че длъжността, която е заемал жалбоподателят Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“, не съществува като като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация.

Спорен между страните е въпросът дали длъжността съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

При съпоставка на функциите, съответно областите на дейност, на отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“, началник на който е бил жалбоподателят, с тези на новата дирекция „Пътни превозни средства“ се установява, че има идентичност между тях.

В същото време, длъжността, която е заемал жалбоподателят, е с определени ръководни функции по отношение на подчинените ѝ сужители и в намираща се в определена йерархична зависимост с определени длъжности с по-висок, съответно по-нисък ранг.

Видно от длъжностната характеристика на съкратената длъжност Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“, като място на длъжността в структурата на организация, същата се намира на подчинение на Директора на дирекцията и, съответно, изпълнява

ръководни функции по отношение на експертните длъжности в отдела. Тя е ръководна длъжност на ръководно ниво 6, съгласно класификатора на длъжностите в административната.

Новата длъжност на директор на дирекция „Пътни превозни средства“ се намира на пряко подпичение на Главния секретар на Агенцията. Тя е ръководна длъжност на ръководно ниво 5, съгласно класификатора на длъжностите в административната.

Поради това, макар функциите и областите на дейност на длъжността Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“, която е заемал жалбоподателя, да се припокриват с тези на длъжността Директор на новата дирекция „Пътни превозни средства“, то отговорностите и задълженията на двете длъжности, като намиращи се на различно ниво в структурата на администрацията, не са еднакви.

Освен това, различни са и изискванията за заемане на двете длъжности.

Видно от длъжностната характеристика на съкратената длъжност Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“ изискванията за заемане на длъжността са следните: минимален ранг за заемане на длъжността е III младши, образование – висше, образователна степен магистър; професионален опит – 4 години; компютърни умения и допълнителна квалификация – работа със специализирани софтуерни продукти, пряко свързани с изпълнение на длъжността и познаване на нормативната уредба, пряко свързана с изпълняваната длъжност.

Според новата длъжностна характеристика за длъжността Директор на дирекция „Пътни превозни средства“ изискванията за заемането ѝ са завищени, в сравнение с длъжността на началник отдел, която е заемал жалбоподателят: минималният ранг за заемане на длъжността е II младши, минималният професионален опит тук е 5 г., добавено е изискване за работа с MS O., както и владеене на един от работните езици на Европейския съюз.

Следва да се отбележи, че макар длъжностната характеристика за новата длъжност Директор на дирекция „Пътни превозни средства“ е утвърдена на 13.04.2020 г., т.е. след издаване на оспорената заповед, в каквато насока са възраженията по приемането ѝ на процесуалния представител на жалбоподателя, то основните различия между изискванията за заемане на длъжността „Началник на отдел“ и длъжността „Директор на дирекция“ произтичат от Единния класификатор на длъжностите в администрацията, които са отразени в старото и в новото длъжностно разписание на Агенцията, утвърдено преди издаването - в сила от 01.02.2020 г., а именно различните ръководни нива, минималният ранг за заемане на двете длъжности, както и минималните години професионален опит, които при директор на дирекция и при началник на отдел за различни.

Различията са неизбежни и най – малкото от това, че длъжността „Директор на дирекция“ предхожда йерархично длъжността „Началник на отдел“, съгласно Единния класификатор на длъжностите в администрацията.

В новата дирекция „Пътни превозни средства“ единствената ръководна длъжност е тази на директор на дирекция. Всички други длъжности са експертни, т.е. имат съвсем различни функции и отговорности, намират се на различно ниво в структурата на администрацията и съответно за тях има съвсем различни изисквания за заемането им, видно и от Единния класификатор на длъжностите в администрацията и от длъжностните разписания на Агенцията. Предвид основната разлика между

длъжността, от която е съкратен жалбоподателят – началник на отдел, която е ръководна, и останалите длъжности в новата дирекция, които са експертни, която, от своя страна, е съществена, не се налага детайлна съпоставка с тях.

При горното, не може да се приеме, че е налице запазване на длъжността Началник отдел „Технически прегледи и одобряване на пътни превозни средства“ в Дирекция „Пътни превозни средства и водачи“ и като система от функции, задължения и изисквания, което води до извод за наличието на реално същращение на същата, т.е. изпълнение на фактическия състав на чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл.

Мотивиран от всичко изложено по-горе, съдът приема, че съкратената длъжност обективно не съществува и липсва аналогична длъжност по идентификационни белези, към която да са прехвърлени в пълен обем функциите, задълженията и изискванията за заемане на закритата длъжност, поради което същата не съществува нито като наименование, нито като система от функции, задължения и изисквания.

Следва да се приеме, че съкращаването на жалбоподателя е реално и е осъществен фактическият състав на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за прекратяване на служебното му правоотношение.

С оглед гореизложеното, оспорената заповед като постановена в съответствие с процесуалните правила и материалния закон, следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора и при направено своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът следва да присъди такова на ответника, каквото с оглед не голямата правна и фактическа сложност на спора определя в минимален размер от 100 / сто/ лева по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 143 ал.3 от АПК, вр. чл. 78 ал.8 от ГПК.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Х. Т. срещу Заповед № 77 / 28.01.2020 г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА Л. Х. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 / сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Да се съобщи на страните.

СЪДИЯ: